

Pismo Igoru Radojičiću

Poštovani,

Poslije dugog razmišljanja grupa radnika Gradskog groblja u Banjaluci se obraća ovim dopisom vama koji odlučujete o najvažnijim pitanjima vezano za grad Banjaluku. Zadnjih četiri godine se pitamo da li je ovo preduzeće gradsko ili porodice Milaković?

Zašto kažemo porodice Milaković? Do dolaska gospodina Milakovića za direktora banjalučkog groblja mnoge stvari su bile definisane. Sistematizacijska struktura a samim tim i hijerarhija se poštovala.

Molimo vas da provjerite da li je isti ispunjavao uslove kad ga je tadašnja komisija za prijem izabrala za direktora.

Gospodin Nedeljko Milaković je bio radnik Gradske uprave u mjesnim uredima sa srednjom stručnom spremom, što je tadašnji gradonačelnik Slobodan Gavranović, prije svih, vrlo dobro znao. Fakultet je završio tri-četiri mjeseca prije izbora za direktora tako da nije bilo moguće da ima radnog iskustva sa visokom stručnom spremom. Ali tada porodica Milaković stupa na scenu i od svog brata Zorana Milakovića dobija falš uvjerenje da je u njegovoj privatnoj firmi „Krajina Borac“ radio dopunsko radno vrijeme od četiri sata što je laž. A i sve da je radio ne bi mogao skupiti potrebno iskustvo jer nije imao visoku stručnu spremu.

Do dolaska imenovanog iz Piskavice u preduzeću su bili zaposlena tri ili četiri radnika a po njegovom dolasku zaposleno je oko 30 radnika.

Imenovani je zaposlio svoju rodbinu i komšije kao glasačku mašineriju Socijalističke partije, a prijem istih nije bio u skladu sa procedurom preduzeća dok kvalifikaciona struktura istih najbolje pokazuje konobare, frizere, mesare i dr.

Istoj rodbini se izmišljaju radna mjesta i daju veće plate od starih radnika koji imaju veću stručnu spremu. Ove navode je lako provjeriti. Imenovani se hvali da je stabilizovao preduzeće ali moramo da kažemo da su plate manje od onih koje je isplaćivao prethodni direktor i uprava.

Problemi oko isplate toplog obroka svoje rješenje su našli na sudu gdje su stari radnici tužili preduzeće i u prvom stepenu dobili, a vjerovatno će dobiti i na višoj instanci kojoj se gospodin Milaković žalio.

Sa svojim satelitima organizovao je progon i dao otkaz radnicima Rujak Nadi i Petrović Radovanu koji su tužili preduzeće, što može dovesti do velikih troškova po ovim tužbama.

Organizacije rada odgovorno tvrdimo da i nema, sve odrađuje i definiše gospodin Milaković .

Provjerite koliki je priliv od prodaje grobnih mjesta u Vrbanji pa ćete najbolje znati kako je uspješan direktor gospodin Milaković.

Od opreme kupio je sebi novo putničko vozilo škodu oktaviu koju je i privatizovao i istu koristi kao vlastito auto. Za svog mandata za preduzeće je nabavio polovan rovokopač icb koji nema odgovarajuće

papire i ne može se registrovati što organi koji su zaduženi za to treba da provjere. Nabavio je i traktor koji se takođe još vodi na fizičkom licu.

Javne nabavke su šlag na tortu.

Poslove nabavke uglavnom je dodijelio svojim rođacima pa da navedemo:

Zet Milan Selak je vršio održavanje motornih vozila preko svoje privatne firme da bi kasnije sproveden postupak pa ista sredstva sad samo na papiru obavlja firma iz Dervente a dalje se sve vozi i popravlja kod zeta. Niko ne vrši kontrolu rada i fakture samo dolaze, a ništa se ne popravlja. Koliki su računi i troškovi ovih popravki najbolje da se uporede sa ranijim koji su bili daleko, daleko manji.

Firma brata Nove Milakovića „Novoteks d.o.o.“ je dobavljač pića za bife na groblju, možda je neko od rodbine još prošao na nekom tenderu to i ne znamo jer se sve krije.

Nabavke su usitnjene samo da bi se sprovodili direktni postupci, a referent javnih nabavki sprovodi ono što joj imenovani naredi, ali zato je vjerovatno preko platne liste debelo nagrađena.

Od službenih putovanja ako izuzmemo slikanje sa ministrima Socijalističke partije po čitavoj Republici nema ništa .

Uniforme i htz oprema za radnike se za ove četiri godine skoro pa i ne vrši.

Nabavlja se samo ono gdje imenovani ima svoj interes i što isti odobri.

Dovođenjem svojih "stručnjaka" i svojom sistematizacijom uništavao je, a i dalje narušava integritet preduzeća.

Pitajte radnike da li su zadovoljni sa platom ukopnika od oko 400 KM kad znamo da je zagarantovana plata 395 KM. Frizeri mogu biti zadovoljni pošto je njihova plata daleko veća od ove radničke koji rade i najteže poslove i od kojih svi zaposleni i žive.

Ukinuo je dekretom sve odluke i pravilnike tako i pravilnik o stimulativnom nagrađivanju pa on sam određuje koliko kome daje, a najviše svojim ljubimcima ili ljubavnicama što je direktno kršenje zakona. Ali šta ga briga, kaže ja sam poslanik, ja mogu da radim šta hoću. Od mene zavisi većina u skupštini i niko mi ništa ne može.

Sredstva društva se bez ikakvih popratnih papira izvoze iz kruga preduzeća. Bageri, kamioni, ostale mašine i u mnogim slučajevima pokvareni vraćaju. Ako neko pita ko je naredio njegovi sateliti kažu šta vas briga direktor je to naredio, a njegov zet to popravlja i fakture stižu.

Zaposleni radnici se vode da rade u preduzeću, a rade na imanju kod imenovanog ili njegovih satelita u Piskavici. Lako je prekontrolisati šta je ko imao a šta sad ima od građevina na svom imanju.

Pitanje je kad bi se detaljno ušlo u potrošnju građevinskog materijala šta bi se tek onda našlo, ali to je za organe istrage.

Za radnike nema pomoći a određenim udruženjima se dijeli šakom i kapom sa odlukama ili bez istih. To su udruženja iz Piskavice, Potkozarja ili iz Hercegovine kako je krenuo posao u Nevesinju gdje su pojedinci vidjeli korist, a preduzeće skoro ništa nije zaradilo od unosnog posla na ekshumacijama i izgradnji spomenika u Nevesinju.

Šikaniranje neposlušnih je konstantno i istim se mijenja mjesto i daje manja plata od one koje je imao.

Dva puta je rušio sindikat ucjenama i prijetnjama i sad je napokon miran od kad je stvorio svoj "belenzadin" sindikat koji ima većinu članova (uglavnom su to radnici koje je on zaposlio) u odnosu na granski sindikat.

Za iste poslove radnici su dobijali različite plate, lako je to provjeriti.

Poslove oko ugovora o izgradnji spomen obilježja na području grada, Sokoca i groblja u Nevesinju treba neko detaljno da pretrese pa će mnoge stvari izaći na vidjelo.

Pojedinim svojim prijateljima i članovima Socijalističke partije grobna mjesta i grobnice se prodaju ispod cijene.

Istim kategorijama sa računa se skidaju mnoge stavke i isti umanjuju bez odluke. Može kad je to privatno preduzeće porodice Milaković. Ovaj iznos je sigurno negdje od 80.000 do 100.000 KM pa vi sad razmislite šta se moglo nabaviti ili koliko bi se poboljšao standard zaposlenih.

Zašto ovo pišemo? Zato jer imenovanom ističe mandat a namjera mu je da vlada ovim preduzećem i naredne četiri godine. I da ga za taj period sahrani.

S poštovanjem.

Grupa radnika Gradskog groblja u Banjaluci.

P.S. Nismo se potpisali iz straha koji je opravdan. Ne znate s kim imamo posla.